

Música de primera divisió

Text > XAVIER CASTILLÓN

La música infantil o familiar viu una edat d'or rica en propostes de qualitat, i un dels seus nuclis forts són les comarques gironines. Grups com ara El Pot Petit, Rikus, Rock per Xics, Orelles de Xocolata, La Clika i Els Atrapasomnis fan molta bona música, literalment per a totes les edats, amb espectacles impecables en què no s'estalvien recursos tècnics ni escenogràfics. Després d'haver estat durant dècades la germana pobra de les festes majors, l'anomenada «animació infantil» s'ha tret de sobre tots els complexos i s'ha consolidat amb espectacles de molt nivell i audiències multitudinàries.

Els Atrapasomnis tenen la seva base d'operacions a la Celler de Ter, on el grup va néixer fa una dècada per iniciativa del cantant Jordi Masferrer, excomponent de Haihober's i el Mapi de la Mapi's Friends Band, i el versàtil

guitarrista Pau Boïgues, que ha passat per Toadstools, Pulpopop, Montreal 76 i alguns projectes propis. Els Atrapasomnis són, per tant, hereus directes de l'activa escena musical cellerensa sorgida a final dels anys noranta. El fet que tant Masferrer com Boïgues siguin mestres de música els ha predisposat a agafar el camí de la música familiar, per on transiten músics excel·lents sense por que els caiguin ni els anells ni el prestigi en una lliga que abans es considerava injustament menor.

Els Atrapasomnis, que ara són un septet de músics ben competents en el qual destaca la presència de la cantant i teclista Malva Vila, han publicat fins ara tres discos: *L'hora dels somnis* (2017), *Anem amunt!!!* (2020) i *El planeta violeta* (2023), aquest últim vinculat a un projecte creat per als centres de recursos educatius de la Selva. En aquest planeta violeta es respecten el

ELS ATRAPASOMNIS.
El planeta violeta.
U98 Music, 2023.

medi ambient i les persones, i tothom hi viu en harmonia. Són idees importants i transcendents que Els Atrapasomnis saben convertir en cançons divertides, bones històries (en format físic, el disc és un conte amb una memòria USB) i espectacles trepidants en els quals ningú s'avorreix.

SITOFONK. *Testamento*.
Sitofonk, 2023.

FORTUU. *42*.
RGB Suports, 2023.

Un gran comiat Text > X. C.

Centrat en els últims anys en la seva activitat com a monològista, el gironí José Luis Vinueza, Sitofonk, no es prodigava gaire com a raper, tot i que aquesta havia estat la seva primera inquietud artística. Van passar vuit anys entre els seus dos primers discos, *Y lo sabes* (2011) i el sorprenent *Sep7em* (2019), un treball

conceptual sobre els set pecats capitals, però encara ha sobtat més el seu elegant comiat del *hip-hop*, amb un disc titulat molt apropiadament *Testamento*, on fa balanç de la seva trajectòria, del seu creixement musical i de la seva obertura progressiva a altres estils, sense perdre mai l'essència del carrer ni la consciència de classe.

Així sona el segle XXI Text > X. C.

En una època i sobretot en una escena com la urbana, en la qual el senzill ho és tot i l'àlbum sona a concepte superat, aquest jove cantant de Fornells de la Selva ha decidit publicar el seu primer àlbum, sobretot per donar sortida a cançons que se li acumulaven des que va començar a carregar temes a les plataformes, l'any 2022.

Roger Fortuny Castellví, Fortuu per als amics i per a la música, s'ha envoltat de veus properes (comptant-hi la del seu germà gran) per cantar sobre tot el que l'envolta en el català flexible i viu («Em va robar el cora») que és la llengua del seu dia a dia, a ritme de *reggaeton* i *trap*. Així sona el segle XXI, també a casa nostra.